

מסורת הש"ס

(א) לקמן פה: (ב) (לפני מר: וי"ג).
(ג) (פ"י חס' פנהרין)
(ד) (ד"ה בשר ופוסקים)
(ה) (ד"ה פ"ה)
(ו) (קדושין מ"ג: ט) ז"ל
שפוטם.

תורה אור השלם

1. ראם שור נזח הוא
מתמל שלשם ודער
בבעליז ואל ישרע
והנחית איש או אשה
והשור יסקל וגם בעליו
יחנק: שבות כא כט

הגהות הב"ח

(א) חס' ד"ה שפוט וי"ג
לפי דמר רבה וסור:

גליון הש"ס

חוס' ר"ה פבור כ"ו
דפוסים לא פוסק פ"י
ונחם פה ע"ה חדר
אפילו:

שור שנגח ד' וה' פרק רביעי בבא קמא

מה.

עין משפט
טר מצוה

עא א מ"י פ"ג מה' גולה ואכרזה הלכה
ד פנה פשוט פנ חוש"ע
ח"מ פ"י שפוט פ"ה:
עב ב מ"י פ"ה פה' חק' ממון הלכה י
פנה פשוט פנ:
עב ג ד מ"י שם פ"ד
חוס"ע ח"מ פ"י שפוט
פנ:

מוסף רש"י

מבור. ולא יסקל. דבעין
מיסה והעמדה דין שיהא
שין כחמד וקדשו (צ"ח).
מרחוק. ופסוק שומר
(שש). דאמר ליה אי
אהרתייהו כ"י. בשור
שמיים הוא דאמר אין
מוחזק משום דאמר ליה
האי אישור הנאה לאו
אישור דאמי עליה ממילא
הוא כגון חמץ כספה. אלא
אם חסדמיה בידים
שהנאה לביד. דאי היה
גבאי אלא מפרקתא ליה
(לנחם כ"י שש).

מבור. הוא לרד"א: הקדשו מוקדש. ונפקא מיניה דאי מיתמי
מיניה מעל: מוקדש. ואפ"ג דשקלי ליה כי דינא הוא שומר פטור
דהא כשהחזירו שור מעלל הוא: אינו מוקדש. דלאו כרשומה
דמריה קאי לאקדושה: אין אומרין באיסורי הנאה כרי שלך לפניך.

הפסח והחזירו אינו מוחזר: דא"כ.
לדברך אין אומרין: ליפלו. רבן
נחמן כפסח ולימור דחייב ואין קיימא
לן כהגות ע"ס (לקמן ד' ט): לדרבנן
אומר לו הרי שלך לפניך דקמני גול
חמץ ועבר עליו הפסח והחזירו וכן
שור עד שלא נגמר דין אומרין לו
הרי שלך לפניך אכל משנגמר לא
והא סברא לרבנן הוא דשמיטתא להו

וקמני דנחמן כפסח מודו דאמרין
באיסורי הנאה הרי שלך לפניך אלא
דכילי עלמא יאומרין באיסורי הנאה הרי שלך
לפניך דא"כ נפלוג לענין חמץ כפסח אלא
הכא בגומרין דינו של שור שלא בפניו
קמיפלגי דרבנן סברי יאין גומרין דינו של
שור אלא בפניו דאמר ליה אי אהרתייהו
ניחלי הוה מערקנא ליה לאגמא השתא
לאשתעווי דינא בהדיה ור' יעקב סבר גומרין
דינו של שור שלא בפניו דאמר ליה סוף סוף
מיגמר הוה גמרי ליה לדינא מאי טעמא דרבנן
יהשור יסקל וגם בעליו יומת כ"י כמיתת
הבעלים כך מיתת השור מה בעלים בפניהם
אף שור בפניו ור' יעקב בשלמא בעלים בני
טענה ניהו אלא שור בר טענה הוא: ימסרו
לשומר חנם ולשוואל כ"י: תנו רבנן ארבעה
נכנסו תחת הבעלים ואלו הן שומר חנם
והשוואל נושא שכר והשוכר הרגו תמין
נהרגין ופטורין מן הכופר מועדין נהרגין
ומשלמין את הכופר וחייבין להחזיר דמי
שור לבעליו חוץ משומר חנם אמרי היכי
דמי אי דנטריה אפילו כולוהו נמי ליפטרו
ואי דלא נטריה אפילו שומר חנם נחייב
אמרי הכא במאי עסקינן דינטריה שמירה
פחותה ולא נטריה שמירה מעולה שומר
חנם כלתה לו שמירתו הנך לא כלתה
שמירתן אמרי כמאן אי כרבי מאיר
דאמר

היואל ליקלע דמנתינן כפסיסה בידים ליד כ"ד דומיא דברייתא
דיהיי כהפסיסו בידים וקשה לפירושו דאם זה ההיקל לא היה היקל
ניכר אפילו אהפסיסו בידים לא יתחייב ואם הוא ניכר אפילו תפסו
כ"ד מאלהין למה יפטור וכי לא היה לו לשומרו שלא יבא לידו כן
ועוד דאם הוא פטור כשמופסיס אותו מאלהין כ"כשמופסיס אותו
בידים נמי פטור דסוף סוף אפילו לא היה מתפסיסו בידים היו חופסיסו

אומן מאלהין ולא הפסידו בעלים בהתפסותו כלום ונראה לר"י דהתפסותו מאלהין נמי חייב דמה שנופל ליד כ"ד חסוב היקל ניכר וכיון דעל

יד פשיעה נפל ליד כ"ד חייב ולא יכול לומר הרי שלך לפניך כמו נחמן ועבר עליו הפסח שהוא היקל שזיט ניכר הלכך יכול לומר שם

הרי שלך לפניך ור' יעקב לא חשיב היקל ניכר מה שנופל ליד כ"ד וגמרו את דין כיון שאפילו לא בא לידם היו גומרין את דין וגמלא שזיט

מפסיד ע"י שגא לידם אלא כאילו גמרו דין שלא בפניו חשיב לפי שגם אז היה נאסר והיו היקל שזיט ניכר וכן יכול לומר לו הרי שלך

לפניך כמו נחמן ועבר עליו הפסח ואי אהרתייהו לאו נחית טעם הוא שיהא יכול להלילו ע"י כן שאין חלו זה כמו שפ"ה אלא כלומר לא

היו גומרין דין שלא בפניו ועכשיו גרמת שנתפס בידם וגומרין דין ע"י מה שנופל בידם וכיון שנתפס בידם חשיב היקל ניכר

ולא מוכל לומר הרי שלך לפניך וכן משמע בהנחין (גיטין ד' ג): דנהיך ניכר אין יכול לומר הרי שלך לפניך דפרך ממנתי' גדול מטוב

ונפסל כ"י ואי אמרת היקל שזיט שמיא היקל פ"י משום דחשיב כאילו ניכר אמאי אומר ליה הרי שלך לפניך גול הוא וממונה מעליה

בעי לשומרי אי אין זה ממון שגול כיון שחשוב כאילו היקל ניכר כן שאין לך שיעור גדול מזה אילו היה ניכר ושור חס דמויק כרשות שומר

אפילו קודם גמר דין אם יחזירו שומר לבעלים לא יפטור כן כיון דמויק ע"י פשיעה שומר ונפל כרשות ניקל חשול על מיד לר"ע

להשתעבד לו ולכרי שמשאל לגבות מגופו והוא ליה היקל ניכר שהוא מופקד שנופל כרשות אחרים ולא יכול לומר הרי שלך לפניך כמו שזיט

לומר בשור שהרג אפילו לאחר גמר דין לר' יעקב ולרבנן קודם גמר דין ונחמן לכ"ע: אלא שור בר טענה הוא. ואפילו דרשין בעלמא

כמיתת בעלים כך מיתת השור להן מילתא אין סברא לדורשו: חוץ פשוט חנם. הוא הדין דהוא מני למימר כולן פטורין בשמירה שמירה

מעולה חוץ משואל דחייב באונס: אפילו בולוהו נמי יפטרו. ושואל גופיה נהי דחייב לשלם דמי שור לבעלים מ"מ כופר אין משלם:

נחמן

מבור. פ"י בקונטרס לרד"א ומשנגמר דינו אינו מכיר דלשור
נבאה ואפילו ר"מ דמפרש * גומרין לא מחסר מ"מ הרי
אסור להשקותו לעשות דין ונבאהו לא חסר פ"י מכור דאמר
ליה מוכר היה לך לשומרו כיון שדעת שהרג ואת הוא דלשקדמ
אנפסך ולא היו מתק טעוה וא"ת

וסיפא כשנגמר דינו דקמני אינו

מכור משתמא יודע שנגח ושנגמר

דינו דומיא דרישא שידע שהרג

וא"כ ליהי מעוה ממנה כמו כמקדש

אחמיהו וי"ל שאין הכל בקיין דין

שור הנקבל וסבור שיכול להשקותו

לעשות כן מלכתו או אפילו לשטנו

סבור דמי: דאם כן יפלוג

בחמץ בפסח. פ"ה ואין ק"ל בהגות

[ע"ס] (לקמן ד' ט): לדרבנן אומר

הרי שלך לפניך דקמני כברייתא גול

חמץ ועבר עליו הפסח שור ויחמיהו

עד שלא נגמר דין אומר לו הרי שלך

לפניך אכל משנגמר דינו לא והאי

סברא לרבנן הוא דשמיטתא להו וקמני

דסוגיא דהכא איחא נמי חסם כהאי

שמעתא ומוכח חסם דרבה שדחה

ואמר דכ"ע אומרים באיסורי הנאה

הרי שלך לפניך מדלא פליגי נחמן

כפסח לא היה יודע אותה כברייתא

אלא רבה כן שמואל הכיאה ואמר ליה

רב חסדא אי משכחמ להו לא מיתמ

להו ואורי דייק מדלא פליגי נחמן

שלא הייתי יכול לעשות ולהעמיד

מחלוקתם במילתא אחריית:

השתא אחפסתי' לתוראי.

פ"י הקונטרס אחפסתי' בידים

ולכן אין יכול לומר לו הרי שלך

לפניך לפי שהפסיסו בידים והשתא

לפי זה נוכל להעמיד כל הבבא

דמנתי' בהגות קמא (לקמן ד' ט): כרבנן

דרבי יעקב לפי דמי (א) דרבה ושור

היואל ליקלע דקמני דמנתי' דחסם

דא"ל הרי שלך לפניך כגון שפסוקיה

כ"ד מאלהין ומיחו רש"י פ"י שם

שאין מעמיד כרבנן רק רישא אכל

הסיפא דשור היואל ליקלע דמנתינן

לא אמאי כרבנן אלא כר' יעקב דוקא

זה פ"י משום שרובה להעמיד שור

לד' דומיא דברייתא

דיהיי כהפסיסו בידים וקשה לפירושו דאם זה ההיקל לא היה היקל

ניכר אפילו אהפסיסו בידים לא יתחייב ואם הוא ניכר אפילו תפסו

כ"ד מאלהין למה יפטור וכי לא היה לו לשומרו שלא יבא לידו כן

ועוד דאם הוא פטור כשמופסיס אותו מאלהין כ"כשמופסיס אותו

בידים נמי פטור דסוף סוף אפילו לא היה מתפסיסו בידים היו חופסיסו

אומן מאלהין ולא הפסידו בעלים בהתפסותו כלום ונראה לר"י דהתפסותו מאלהין נמי חייב דמה שנופל ליד כ"ד חסוב היקל ניכר וכיון דעל

יד פשיעה נפל ליד כ"ד חייב ולא יכול לומר הרי שלך לפניך כמו נחמן ועבר עליו הפסח שהוא היקל שזיט ניכר הלכך יכול לומר שם

הרי שלך לפניך ור' יעקב לא חשיב היקל ניכר מה שנופל ליד כ"ד וגמרו את דין כיון שאפילו לא בא לידם היו גומרין את דין וגמלא שזיט

מפסיד ע"י שגא לידם אלא כאילו גמרו דין שלא בפניו חשיב לפי שגם אז היה נאסר והיו היקל שזיט ניכר וכן יכול לומר לו הרי שלך

לפניך כמו נחמן ועבר עליו הפסח ואי אהרתייהו לאו נחית טעם הוא שיהא יכול להלילו ע"י כן שאין חלו זה כמו שפ"ה אלא כלומר לא

היו גומרין דין שלא בפניו ועכשיו גרמת שנתפס בידם וגומרין דין ע"י מה שנופל בידם וכיון שנתפס בידם חשיב היקל ניכר

ולא מוכל לומר הרי שלך לפניך וכן משמע בהנחין (גיטין ד' ג): דנהיך ניכר אין יכול לומר הרי שלך לפניך דפרך ממנתי' גדול מטוב

ונפסל כ"י ואי אמרת היקל שזיט שמיא היקל פ"י משום דחשיב כאילו ניכר אמאי אומר ליה הרי שלך לפניך גול הוא וממונה מעליה

בעי לשומרי אי אין זה ממון שגול כיון שחשוב כאילו היקל ניכר כן שאין לך שיעור גדול מזה אילו היה ניכר ושור חס דמויק כרשות שומר

אפילו קודם גמר דין אם יחזירו שומר לבעלים לא יפטור כן כיון דמויק ע"י פשיעה שומר ונפל כרשות ניקל חשול על מיד לר"ע

להשתעבד לו ולכרי שמשאל לגבות מגופו והוא ליה היקל ניכר שהוא מופקד שנופל כרשות אחרים ולא יכול לומר הרי שלך לפניך כמו שזיט

לומר בשור שהרג אפילו לאחר גמר דין לר' יעקב ולרבנן קודם גמר דין ונחמן לכ"ע: אלא שור בר טענה הוא. ואפילו דרשין בעלמא

כמיתת בעלים כך מיתת השור להן מילתא אין סברא לדורשו: חוץ פשוט חנם. הוא הדין דהוא מני למימר כולן פטורין בשמירה שמירה

מעולה חוץ משואל דחייב באונס: אפילו בולוהו נמי יפטרו. ושואל גופיה נהי דחייב לשלם דמי שור לבעלים מ"מ כופר אין משלם:

נחמן

נחמן

נחמן

נחמן

נחמן

נחמן

נחמן

נחמן

נחמן

נחמן

נחמן

נחמן

נחמן

נחמן

נחמן

נחמן

נחמן

נחמן

נחמן

נחמן

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones